

τοὺς σιμότερους ἐδικούς. | Εἰς ὅλ(ον) τὸ ἄνω γεγραμμένον ἔστερξαν καὶ ἐβεβαίωσαν τὰ παρόντ(α) μέρη καὶ διὰ πίστῳσιν τοῦ | παρόντος συμφώ-
νου βάλλουσιν καὶ ἀλληλογίαν ὑπ(έρ)πυρα) σ', οἷον μέρος ἀλληλογήσει
νὰ | τὰ ζημιώνεται καὶ νὰ [περνοῦσιν] τὰ ἥμισυ εἰς τὴν ἀφεντίαν καὶ τὰ
ἥμισυ εἰς τὸ μέρος ὅπου στέργει | [...] καὶ νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ
ἀχάλαστος παρακαλοῦν καὶ τοὺς | [...] μους καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
τὸν μαστρο-Νικολὸν Τανασῇ καὶ τὸν κύρ [...] | [...] τον Ροδαῖον καὶ τὸν
μαστρο-Δημήτρη Κάϊντα.

Ἐγὼ παντ[ελέ](ος) μηνιάτις κ(αὶ) ἀποστολικ(ὸς) νοτάρι(ος) τῆς ἀφεν-
τικῆς ἐξουσί(ας) ἔγραψα.

*Επαναλαμβάνεται παρακάτω πιθανότατα με ἄλλο χέρι: «Μηνιάτης καὶ ἀποστο-
λικὸς νοτάριος τῆς ἀφεντίας»*

117

Παντολέων Μηνιάτης, νοτάριος

Διαθήκη

1537, 21 Φεβρουαρίου

Κόπια ἐβγαλμ(ένη)

ε'

† Ἐν ὀνόματι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. Ἐτεῖ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἱ |
κονομίας τοῦ Κ(υρίου) ἡμῶν Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ) ἀφλζ', μηνὶ Φεβρουαρίῳ
κα', εἰς τὸν Μπουργον | τῆς Ἀξίας ἐγὼ Πέρος Παντζέρας κατοικούμενος
εἰς τὸ Χαντάκιν ἐν κλί | νην [...] κατάκειμαι ὑπὸ ἐνόσου βαρυτάτου καὶ
ἰσχυροῦ τὸν δὲ νοῦν | ἐμὸν σῶον καὶ ἀκέραιον ἔχοντα καὶ τὰς αἰσθήσεις
μου ὅλας σῶας παν | τοίας καὶ ἀκεραίας ποιῶ διάταξιν καὶ ἀφήνω τὴν
ὀπισθεν μοι. Καὶ πρῶ | τον δὲ ἀφήνω πᾶσι χριστιανοῖς συγχώρησιν τοὺς
εἰ[πόν] τας κατ' ἐμοῦ κα | λόν τε καὶ κακὸν ἔπειτα δὲ αἰτῶ κάγῳ παρ'
αὐτῶν τά ὅμοια. Θέλω θα | πτεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου τὸν Ταξιάρχην
ὅπου ἔκτισα με τὸν κόπον | μου καὶ κηδευθῶ καὶ μνημονευθῶ ἐκεῖ ἀπὸ
τοὺς κόπους μου κατὰ τὴν | ἀξίαν μου. Ἐν πρώτοις ἀφήνω τοῦ παιδί-
ου μου τῆς Ἀντωνίας τὴν εὐ | χὴν μου καὶ ἀφήνω τῆς τὸ περιβόλι μου
ὅπου ἔχω εἰς τὸν Ταξιάρχην | ἔξω τοῦ Κάστρου καθὼς εὐρίσκεται με τὴν
ἐκκλησίαν καὶ με ὅλα του τά | δικαιώματα το ὁποῖον περιβόλι τό εὐρῆκα
κάμπο καὶ ἐκοπίασα πολλὰ | με τὸ κορμί μου καὶ με τὰ τορνέσια μου
καὶ ἐξόδιασα καὶ ἤκαμά το πε | ριβόλι [...] με δένδρα με κρεββατίνες με
πηγάδι καὶ | με πολλὰ ἀναστήματα ὅπου εἶναι καθὼς φαίνεται. Ἀκόμη
ὁμολογῶ | κατ' ἐνώπιον Θεοῦ καὶ Ἀγίων Ἀγγέλων τὸ πῶς μοῦ εἶπεν ὁ
μακαριτὸς ὁ παπὰς | κύρ Μανουήλ ὁ Μπιλῖνος καὶ πνευματικὸς καὶ ὁ

μακαριτὸς ἀφέντης | ὁ μισὲρ βικάριος ὁ μισὲρ Πέρος Κρῖσπος καὶ ὁ κὺρ
 εὐργ(ιος) ὁ Χαρβαλιᾶς καὶ | ἡ πεθερά μου ἡ μακαριτὴ ἡ κερα-Μαρού-
 α τὸ πὼς ἦτονε τὸ περιβόλι μου | τὸ ἄνω γεγραμμένον τοῦ μακαριτοῦ
 οὔ Κλημέντου ἀπὸ τὸ πηγάδιν καὶ ἂ | πάνω ὅπου σηκώνει εἰς τὴν Ἀγίαν
 σοφίαν καὶ ἐγὼ εὐρῆκα τὸ λεγόμενον περι | βόλι ξερότοπον δίχως κα-
 νέναν ἀνάστημαν καὶ ἀπὸ τὸ πηγάδιν καὶ κάτω | ἦτονε ὁ τόπος τοῦ
 μακαριτοῦ σὲρ Γλουμάκη Ντακορώνια ἕως τὴν μονὴν τῆς | Κυρίας τῆς
 Φανερωμένης ἀπὸ δὲ εἰς τ' ὅξων περιβόλι ὁπού' ναι ἡ ἐκκλησία | ὁ Μέγας
 Ταξιάρχης μοῦ τὸ ἐχάρισεν ὁ μακαριτὸς ὁ ἐκγλαμπρότατος αὐθέντης
 { ἀφ | θέντης } ὁ Φραντζέσκος καθὼς φαίνεται μὲ τὸ πρεβελέγιον ὅπου
 μοῦ ἔχει | καμωμένον λεγάτον διὰ καλωσύνην τῶνε, ἤγουν ὁ Κλήμεντος
 καὶ ὁ σὲρ Γλου | μάκης ὁ Ντακορώνιας ο διὰ ὄνομαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ
 Μεγάλου Ταξιάρχου | ὅπου ἔκτισα μοῦ ἐχαρίσασι τὰ δικαιώματά τῶνε
 ὅλα νὰ τὰ ἔχη ἡ ἐκκλη | σία νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ κοντραδίρη τινὰς εἰς αὐτὰ
 καθὼς δὲν εἶχα πείρα | ξιν ἀπάντο<τ>ες καὶ ἔστοντας νὰ μοῦ χαρίσουν
 τοὺς τόπους ἐκοπίασα καὶ ἐγὼ | πολλὰ καὶ ἐξόδιασα καὶ ἐνέστησά τα
 καθὼς ἐννοοῦνται καὶ διὰ τοῦτο θέλω | ὅτι αὐτὰ τὰ λεγόμενα περιβόλεια
 καὶ ἡ ἐκκλησία ὁ Μέγας Ταξιάρχης ἀνι |

Φ. 16

σὼς καὶ πέψη ὁ Θεὸς καὶ γενῇ τὸ παιδί μου ἡ Ἀντωνία παπαδιὰ νὰ
 τὰ ἔχη ὅλα μὲ | τὴν εὐχὴν μου ὥσαν κόποι ἐδικοί μου καὶ ἀναστήματα
 ἐδικά μου | ὅπου εἶναι [ἐν]χαρίσματα τῆς ἐκκλησίας εἰ δὲ καὶ δὲν γενῇ
 παπαδιὰ καὶ νὰ' θελε κάμει παι | διν ἀπὸ τὰ μέλη της εὐλογητικὸν νὰ
 ἱερωθῇ νὰ τὰ ἔχη ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος | μὲ τοῦτον, ὅποιον παπὰ ἐθέλασιν
 βάλαιν νὰ ἱεουργᾷ καὶ νὰ λατρεύῃ τὴν μονὴν | ταύτην ἐκεῖνος νὰ τρώγῃ
 τὰ περιβόλεια ἕως νὰ ἤθελεν γενεῖν κανεὶς ἀπὸ | τὰ παιδιά μου ἱερεὺς.
 Ἀκόμη λέγω ὅτι ὄντεν ἐπούλειεν ἡ Κα [...] ἡ συμβί | α μου τὰ πράγμα-
 τὰ της ἐδέλησεν ἡ Κατερίνα ἡ [...] καὶ ὁ μαστρ-Ἀντώνης ὁ | Παρζαλῆς
 καὶ ἐκάμασιν της κοντρατζιοῦ νὰ μὴν τὰ πουλῇ καὶ ἡ κρίσις ἔκα | μεν
 καὶ [...] θέλημαν καὶ ἐπούλειεν τα καὶ νὰ μὴν τηνε διασείση τινὰς ο δι
 | ατὶ δὲν εἶχασιν καμμίαν κοντετζιό, ἔτζι καὶ λοιπὸν θέλω καὶ ἐγὼ εἰς
 ἐτοῦτα τὰ | πράγματα ὅπου εἶναι κόποι μου καὶ ἀφήνω τα τοῦ παιδίου
 μου καθὼς λέγω | καὶ γράφω νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὴν ἐδιασείση τινὰς ὡς
 σὰν καλὰ δὲν εἶχασιν ποτὲ | κανέναν δικαίωμαν εἰς τοὺς κόπους τοὺς
 ἐδικούς μου καὶ εἰς τὰ χαρίσματα τῆς | ἐκκλησίας. Ἀκόμη θέλω ὅτι τὰ
 δύο ἀμπέλια ὅπου ἔχω ἀπὸ γονικόν μου εἰς | τὰ ὀπίσω Καλαμούρια ἡ
 φυτεῖα καὶ τὸ γεροντάμπελον νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ τῆς | θυγατέρας μου
 τῆς Ἀντωνίας μὲ τοῦτο, ἀνισὼς καὶ τραβενιέρη θάνατος τοῦ | παιδίου
 μου τῆς Ἀντωνίας δίχως παιδιά θέλω νὰ ἔχη τὰ πράγματα μου ἡ γυναί
 | κα μου νὰ τὰ τρώγῃ καὶ νὰ τὰ γαλδέρῃ ὥστε νὰ κρατῇ τὴν τιμὴν μου
 καὶ μετὰ τὸ | πληρῶσαι τὴν τιμή μου ν' ἀπομένουσιν καὶ τὰ λεγόμενα

ἀμπέλια εἰς τὴν ἐκ | κλησίαν μου τὸν Ταξιάρχην ο διὰ τὴν ψυχὴν τῶν
γονέων μου καὶ τὴν ἐδικήν μου, | νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ κοντραδίρη τινὰς
ἀπάνω εἰς ὄρον καὶ ἀφορεσμὸν τοῦ Με | γάλου Ταξιάρχη καὶ νὰ εἶναι
πάντ(η) κ(ύριος) καὶ κληρονόμος ὁ Μέγας Ταξιάρχης εἰς ὃ | λα μου τὰ
πράγματα νὰ τὰ τρώ(γη) ὅποιος ἱερεὺς ἤθελεν λειτουργᾷ μέσα. Ἔτι δὲ
| δέομαι καὶ παρακαλῶ καὶ ἀφήνω διὰ ἐπίτροπό μου καὶ καθολικόν μου
κουμμε | σσάριον τζενεραλμέντ(ε) ἔτις ἀψέντε ὡς σὰν καὶ πρεζέντε τὸν
κὺρ Γεωρ(γιλῆ) Γοργογύρην | ὡς σὰν τὸ ἴδιον μου κορμὶν ποιήσῃ γυρεύ-
ει ἐρευνᾷ ζητᾷ λαμβάνει καὶ διορθώνει | καθὼς λέγω καὶ γράφω καὶ ἡ
λεγομένη μου διαθήκη εἴσται ἰσχυρὰ καὶ βεβαία | εἰς πᾶσα γιουντίτζιον
τῆς ἐκγλαμπροτάτης μας αὐθεντ(ίας) καὶ διὰ πίστῳσιν παρα | καλῶ καὶ
ἀξιοπίστους μαρτύρους.

—κὺρ Ἰάκουμον Ρουσόπουλον.

—κὺρ Νικολὸ Νταπλησίας.

—κὺρ Μπέρτος Ἀλαράμος.

Καγὼ παντολέ(ων) ὁ μηνιάτ(ης) καὶ νοτ(ά)ρ(ιος) γράφω.

118

Παντολέων Μηνιάτης, νοτάριος

Μισιάρικο παντοτινό

1545, 10 Ιανουαρίου

Κόπια ἐβγαλμένη

στ'

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν, αφμε', μηνὸς τοῦ
Ἰανουαρίου ι', εἰς τὸν | Μποῦργον τῆς Ναξίας εἰς τὸ ἀργαστήριον ἐμοῦ
τοῦ νοταρίου ἐνεφανίσθην ἐδῶ πρεζέντ(ε) | ὁ κὺρ Ἰω(άννης) ὁ Ἀθηναῖος
μαζὶ μὲ τὸν μαῖιστρο-Νικολὸν τοῦ Λέου τοῦ παπα-Νικηφόρου γροῖ | κώ-
ντας ἀπάνω εἰς τὰ χωράφια ὅπου ἔχει ὁ κὺρ Ἰω(άννης) εἰς τὸ Πολύχνη
ἀποκατωδιὸν | εἰς τὸν Ὀσκελον πλησία τοῦ Μοδινοῦ καὶ τοῦ Μιχελέτου
Βασάλου τὰ ὅποια χωρά | φια τοῦ τὰ παραδίδει ὁ κὺρ Ἰω(άννης) ἀπὸ
τὴν σήμερον διὰ μισιάρικα παντοτινὰ, ἡγουν | ἵν περπέτουο, προμετέ-
ροντας ὁ μαῖιστρο-Νικολὸς νὰ τὰ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὰ καματεύῃ | καὶ
νὰ τὰ σπέρνῃ χειμωνικὰ καὶ καλοκαιρινὰ κληρονομικῶς νὰ τὰ σπέρνῃ
καὶ νὰ | τ'άλωνεύῃ νὰ βοτανίζῃ νὰ φασολολογᾷ μὲ ὅλες του τὲς ἔξοδες
κληρονομικῶς | αἰωνίως καὶ εἰς τὸ ἀλῶνι νὰ παίρνῃ τὸν κὺρ Ἰω(άννην)
καὶ τοὺς κληρονόμους του | νὰ μοιράζουσιν ἴσα ἴσα χωρὶς κανένα ἰγκάνο
καὶ καμμίαν μαλίτζια δίδοντας μόνον | τοὺς ἐμισσοὺς σπόρους ὁ κὺρ
Ἰω(άννης) κληρονομικῶς ἔτις χειμωνικοὺς ὡσάν καλοκαιρινοὺς | δίχως
καμμίαν ἄλλην κράτηξιν καὶ καμμίαν ἔξοδον καὶ κατὰ συγκυρίαν καὶ